



Europeiska
unionens råd

Bryssel den 16 oktober 2023
(OR. en)

14283/23

LIMITE

UD 229
POLCOM 242

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0360(NLE)**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	16 oktober 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 589 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung vad gäller ändring av konventionen

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 589 final.

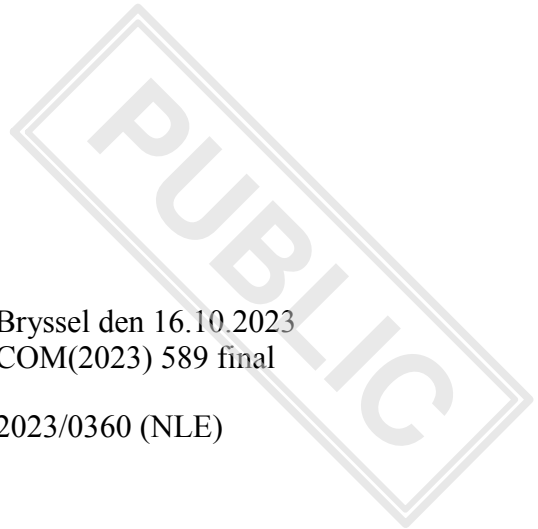
Bilaga: COM(2023) 589 final



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.10.2023
COM(2023) 589 final

2023/0360 (NLE)



Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung vad gäller ändring av konventionen

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Gemensamma kommittén för den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (*gemensamma kommittén*) avser att anta ett beslut om ändring av konventionen. Detta förslag till rådets beslut rör den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung

I den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung¹ anges ursprungsregler för varor som handlas inom ramen för de relevanta avtal som ingåtts mellan de fördragsslutande parterna.

Genom systemet med Europa–Medelhavstäckande ursprungskumulation möjliggörs tillämpning av diagonal kumulation mellan de 25 fördragsslutande parterna i konventionen: Europeiska unionen, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz, Algeriet, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Marocko, Palestina², Syrien, Tunisien, Turkiet, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Nordmakedonien, Montenegro, Serbien, Kosovo*, Färöarna, Republiken Moldavien, Georgien och Ukraina. Det fastställer en multilateral ram med ursprungsregler för ett nätverk av frihandelsavtal och får inte påverka tillämpningen av de principer som fastställs i dessa avtal. Konventionen trädde i kraft för unionens del den 1 maj 2012.

2.2. Gemensamma kommittén

Den gemensamma kommitté som inrättats genom artikel 3.1 i konventionen ska anta ändringar av konventionen och dess tillägg, administrera konventionen och säkerställa att den genomförs på ett riktigt sätt, i enlighet med artikel 4 i konventionen. I enlighet med artikel 12 i gemensamma kommitténs arbetsordning ska dess beslut antas enhälligt av de fördragsslutande parter för vilka konventionen har trätt i kraft och som är närvarande eller företrädare vid mötet i gemensamma kommittén.

De fördragsslutande parter för vilka konventionen har trätt i kraft har rösträtt. Varje fördragsslutande part har en röst.

2.3. Gemensamma kommitténs planerade akt

Arbetet med att ändra konventionen inleddes 2012 och har genomförts i en arbetsgrupp för konventionen som har sammanträtt minst två gånger per år. Under detta arbete har medlemsstaterna regelbundet hållits involverade med hjälp av olika forum (expertgruppen för tullfrågor – sektionen för ursprung, rådets arbetsgrupp för tullunionen och handelspolitiska kommittén).

Den planerade akten kommer att avsluta översynen av ursprungsreglerna i konventionen. Efter ett första försök vid sitt 9:e möte den 27 november 2019 beslutade gemensamma kommittén att skjuta upp en omröstning för att uppnå enhällighet i ett senare skede, mot

¹ EUT L 54, 26.2.2013, s. 4.

² Denna beteckning ska inte uppfattas som ett erkännande av en palestinsk stat och påverkar inte de enskilda medlemsstaternas ståndpunkter i frågan.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

bakgrund av de reservationer som uttryckts av några av de fördragsslutande parterna. EU kommer att fortsätta att behandla dessa reservationer på bilateral basis och kommer att nå en överenskommelse innan den reviderade konventionen träder i kraft. Dessa reservationer utgår från möjligheten att dra nytta av vissa begränsade avvikelser från ursprungsreglerna.

Parallellt med detta har andra fördragsslutande parter på övergångsbasis tagit med innehållet i översynen av ursprungsreglerna i sina bilaterala protokoll om ursprungsregler, i avvaktan på antagandet av nya ursprungsregler i konventionen.

På sitt femtonde möte den 29 november 2023 ska gemensamma kommittén anta ett beslut om ändring av konventionen (*den planerade akten*).

Den planerade akten syftar till att ändra ursprungsreglerna så att de bättre avspeglar ekonomiska realiteter. Den planerade akten kommer att bli bindande för de fördragsslutande parterna i enlighet med artikel 4.3 a i konventionen, där följande anges: ”Gemensamma kommittén ska genom beslut anta ... ändringar av konventionen, inbegripet ändringar av tilläggen ...”. Vidare anges följande i artikel 4.3 sista meningen: ”De beslut som avses i denna punkt ska sättas i kraft av de fördragsslutande parterna i enlighet med deras egen lagstiftning.”

Ändringarna av konventionen borde träda i kraft den 1 januari 2025.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

De föreslagna ändringarna av konventionen innehåller flera ytterligare flexibiliteter och moderniseringar. Dessa ändringar är förenliga med dem som unionen redan har gått med på i andra frihandelsavtal på senare tid (handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Förenade kungariket, frihandelsavtalet mellan EU och Nya Zeeland, avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Japan och avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Södra Afrikas utvecklingsgemenskap) eller i förmånsordningar (det allmänna preferenssystemet). Förbättringarna består i ett införande av generell mer flexibla, uppdaterade och förenklade regler som kommer att göra det lättare för EU:s industri att uppfylla ursprungskraven och därmed förbättra dess konkurrenskraft på exportmarknaderna. Den ändrade texten innebär ingen ändring av den befintliga konventionens institutionella bestämmelser.

3.1. Närmare uppgifter om de ändrade ursprungsreglerna

a) Avvikelse

Genom den ändrade konventionen kodifieras och införs mer transparens i nuvarande praxis enligt vilken de fördragsslutande parterna bilateralt kan enas om regler som avviker från de gemensamma bestämmelserna i konventionen, genom att det föreskrivs att sådana avvikelser måste anmälas (ny artikel 1.3 i den reviderade konventionen). De avvikelser som redan gäller skulle fortsätta att gälla och påverkas inte av anmälningsskyldigheten (ny artikel 1.2 i den reviderade konventionen).

b) Helt framställda produkter – villkor för fartyg

Villkoren för fartyg enligt den ändrade regeluppsättningen är enklare och flexibla (artikel 3.2). Jämfört med den nuvarande texten har vissa villkor strukits (exempelvis särskilda krav på besättningen), medan andra villkor har mjukats upp (exempelvis ägande).

c) Tillräcklig behandling eller bearbetning – genomsnittlig grund

I den ändrade regeluppsättningen ges exportören flexibilitet att hos tullmyndigheterna ansöka om ett tillstånd att beräkna en produkts pris fritt fabrik och värdet av använda icke-

ursprungsmaterial på genomsnittlig grund, i syfte att beakta fluktuationer i kostnader och växelkurser (artikel 4.3–4.6). Detta bör ge exportörer större förutsägbarhet.

d) Tolerans

Den nuvarande toleransen är fastställd till ett värde på 10 % av produktens pris fritt fabrik (artikel 5).

I den föreslagna texten föreskrivs för jordbruksprodukter en tolerans på 15 % av produktens nettovikt och i fråga om industriprodukter en värdetolerans på 15 % av produktens pris fritt fabrik (artikel 5).

Vikttoleransen utgör ett mer objektiva kriterium och en tröskel på 15 % bör ge tillräcklig flexibilitet. Detta säkerställer också att internationella prisfluktuationer på råvaror inte inverkar på ursprunget för jordbruksprodukter.

e) Kumulation

I förslaget (artikel 7) bibehålls den befintliga diagonala kumulationen av ursprungsmaterial för samtliga produkter.

Dessutom föreskrivs en allmän diagonal och fullständig kumulation för alla produkter utom textil- och klädesvaror enligt kapitlen 50–63 i Harmoniserade systemet (HS).

För produkter enligt kapitlen 50–63 i HS föreskriver förslaget endast bilateral fullständig kumulation. Slutligen ges de fördragsslutande parterna möjlighet att enas om att utvidga den allmänna diagonala och fullständiga kumulationen till att även omfatta produkter enligt kapitlen 50–63 i HS.

f) Bokföringsmässig uppdelning

Enligt de nuvarande reglerna (artikel 20) får tullmyndigheterna ge tillstånd till bokföringsmässig uppdelning om ”det är förenat med avsevärda kostnader eller väsentliga svårigheter att hålla separata lager”. Enligt den ändrade regeln (artikel 12) kan tullmyndigheterna ge tillstånd till bokföringsmässig uppdelning om ”fungibla material med ursprungsstatus respektive utan ursprungsstatus används”.

En exportör som ansöker om tillstånd till bokföringsmässig uppdelning behöver inte längre visa att separata lager medför avsevärda kostnader eller ger upphov till väsentliga svårigheter. Det räcker med att ange att fungibla material används.

Lager med socker med ursprungsstatus och lager med socker utan ursprungsstatus behöver inte längre hållas fysiskt åtskilda, oavsett om sockret är ett material eller en slutprodukt.

g) Territorialprincip

Enligt de nuvarande reglerna (artikel 11) får viss behandling eller bearbetning på vissa villkor ske utanför territoriet, med undantag av produkter enligt kapitlen 50–63 i HS. I förslaget till nya regler (artikel 13) är textilvaror inte längre uteslutna.

h) Förbud mot ändringar

Den föreslagna regeln om förbud mot ändringar (artikel 14) ersätter bestämmelserna om direkttransport. Den medger också större flexibilitet när det gäller befordran av ursprungsprodukter mellan de fördragsslutande parterna. Därigenom bör man kunna undvika situationer där produkter för vilka det inte finns någon tvekan om deras ursprungsstatus utesluts från förmånstullsatsen vid import till följd av att de formella kraven på direkt transport inte iakttagits.

i) Förbud mot restitution av eller befrielse från tullar

Enligt de nuvarande reglerna (artikel 14) är den allmänna principen om förbud mot restitution tillämplig på material som används i tillverkningen av vilken produkt som helst. Enligt de ändrade reglerna (artikel 16) avskaffas detta förbud för samtliga produkter, med undantag av material som används vid tillverkningen av produkter enligt kapitlen 50–63 i HS (textil- och klädesvaror). Inte desto mindre innehåller texten vissa undantag till förbudet mot tullrestitution även för dessa produkter.

j) Ursprungsbevis

De ändrade reglerna (artikel 17.1) inför en enda typ av ursprungsbevis (EUR.1 eller ursprungsdeklaration), i stället för det nuvarande systemet med både varucertifikat EUR.1 och varucertifikat EUR-MED. Detta förenklar avsevärt systemet. Det bör också förbättra de ekonomiska aktörernas efterlevnad, genom att de undviker misstag till följd av komplicerade regler, och underlätta tullmyndigheternas hantering. Samtidigt bör det inte påverka möjligheterna att kontrollera ursprungsbevis, som förblir desamma.

De ändrade reglerna (artikel 17.3) omfattar också möjligheten att parterna enas om att tillämpa ett system med registrerade exportörer (REX). Dessa exportörer, som är registrerade i en gemensam databas, kommer att få ansvara för att själva upprätta ursprungsförsäkringar utan att behöva genomgå förfarandet för att bli godkända exportörer. Ursprungsförsäkringar kommer att få samma rättsliga värde som ursprungsdeklarationer eller varucertifikat EUR.1. De ändrade reglerna innehåller också en framtida möjlighet att tillämpa elektroniskt utfärdade ursprungsintyg (artikel 17.4).

k) Ursprungsbevisets giltighet

Det föreslås att giltighetstiden för ett ursprungsbevis förlängs från fyra till tio månader (artikel 23). Detta medger också större flexibilitet när det gäller befordran av ursprungsprodukter mellan parterna.

3.2. Närmare uppgifter om de ändrade förteckningsreglerna

3.2.1. Jordbruksprodukter

a) Värde och vikt

Gränsen för icke-ursprungsmaterial brukade uttryckas endast i värde. De nya trösklarna uttrycks i vikt, för att undvika effekterna av pris- och valutafluktuationer (exempelvis ex kapitel 19 och 20, HS-nummer 2105 och 2106), samtidigt som vissa gränser för socker utan ursprungsstatus stryks (exempelvis kapitel 8 eller HS-nummer 2202).

Den ändrade regeluppsättningen höjer tröskelvärdet för högsta vikt för icke-ursprungsmaterial (från 20 % till 40 %) och inför en möjlighet för aktörer att välja antingen värde- eller vikttrösklar för vissa HS-nummer. De kapitel och nummer i HS som berörs av ändringen är särskilt ex 1302, 1704 (alternativen vikt eller värde), 1806 (alternativen vikt eller värde) och 1901.

b) Anpassning till inköpsmönster

För andra jordbruksprodukter (vegetabiliska oljor, nötter och tobak) anges flexiblare regler anpassade till den ekonomiska verkligheten, särskilt för HS-kapitlen 14, 15, 20 (inbegripet nr 2008), 23 och 24. Genom de ändrade reglerna uppnås en balans mellan regionala och globala inköp (HS-kapitlen 9 och 12). Reglerna har också förenklats (minskning av undantag) för HS-kapitlen 4, 5, 6, 8, 11 och ex 13.

3.2.2. *Industriprodukter (utom textilvaror)*

Den kompromiss som föreslås innehåller betydande ändringar jämfört med de nuvarande konventionsreglerna, i syfte att anpassa dem till EU:s nyligen ingångna frihandelsavtal:

- Den nuvarande kapitelregeln innehåller ett dubbelt kumulativt villkor för ett antal produkter. Detta ändras till ett enda villkor (HS-kapitlen 74, 75, 76, 78 och 79).
- Ett stort antal särskilda regler som avviker från kapitelregeln har strukits (HS-kapitlen 28, 35, 37, 38 och 83). Denna generaliserade strategi innebär en enklare miljö för de ekonomiska aktörerna och tullen.
- De flesta reglerna har gjorts mer flexibla för att möjliggöra större användning av insatsvaror utan ursprungsstatus, i syfte att återspegla nya ekonomiska realiteter, och en gradvis integrering av industrin i konventionsländerna i de globala värdekedjorna, samtidigt som det säkerställs att betydande bearbetning sker i konventionsländerna. När det gäller industriprodukter kan tillverkare nu generellt köpa in upp till 50 % icke-ursprungsmaterial, uttryckt som en procentandel av produktens pris fritt fabrik, jämfört med de 25–40 % som tillåts enligt den nuvarande konventionen. Tröskeln för icke-ursprungsmaterial för bilar har mjukats upp från 40 till 45 %.
- I relevanta fall har dessutom alternativa regler införts, i allmänhet en regel om ändrad klassificering och, när det gäller kemiska produkter, regler om bearbetning. Till följd av detta kan ursprung förvärfas genom uppfyllande av ett eller två eller flera alternativa kriterier, vilket ger exportören fler valmöjligheter när det gäller att uppfylla ursprungskriteriet (kapitlen 27, 28–40, 42, 44, 70, 83, 84 och 85).

Alla dessa ändringar innebär uppdaterade och flexibla förteckningsregler, som i allmänhet gör det lättare för ekonomiska aktörer, särskilt små och medelstora företag, att följa ursprungsreglerna. Den ovannämnda möjligheten att använda ett genomsnitt under en tidsperiod kan också innebära ytterligare förenklingar för exportörerna.

3.2.3. *Textilvaror*

När det gäller textilvaror och kläder bibehåller de nya reglerna de befintliga möjligheterna att erhålla ursprungsstatus, även om de har omarbetats för att återspegla särskilda åtgärder. Nya alternativ har införts när det gäller passiv förädling och toleranser. För dessa produkter har det också införts nya typer av bearbetning för att förvärva ursprung, särskilt för vävnader, som blir mer lättillgängliga. Slutligen kommer fullständig bilateral kumulation att gälla även för dessa produkter. Genom sådan kumulation kan bearbetning av textilmaterial (dvs. vävning, spinning osv.) beaktas i produktionsprocessen inom kumulationsområdet.

3.3. **Ikraftträdande**

Ändringarna av konventionen kommer att träda i kraft den 1 januari 2025 eller den dag som gemensamma kommittén enas om.

4. **RÄTTSLIG GRUND**

4.1. **Förfarandemässig rättslig grund**

4.1.1. *Principer*

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet akter med rättslig verkan omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”³.

4.1.2. *Tillämpning i det aktuella fallet*

Gemensamma kommittén är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung.

Den akt som ska antas av gemensamma kommittén är en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artikel 4.3 i den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. **Materiell rättslig grund**

4.2.1. *Principer*

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar.

4.2.2. *Tillämpning i det aktuella fallet*

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör den gemensamma handelspolitiken.

Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 207.3 och 207.4 första stycket i EUF-fördraget.

4.3. **Slutsats**

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 207.3 och artikel 207.4 första stycket, jämförda med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

5. **BUDGETKONSEKVENSER**

Ändringarna av konventionen bygger på principen att modernisera ursprungsreglerna för att anpassa dem till de nya utvecklingstrender som fastställts i de nyligen ingångna frihandelsavtalen. De ändrade reglerna i konventionen innebär mestadels förenklingar av tullförfaranden och moderniseringar, exempelvis på följande områden:

- Tillräcklig behandling eller bearbetning – genomsnittlig grund: eftersom priset fritt fabrik och värdet av icke-ursprungsmaterial kan beräknas som ett genomsnitt, med beaktande av marknadsfluktuationer, kommer exportörerna att få större förutsägbarhet.
- Ursprungsbevis: dessa förenklas genom att endast ett slags ursprungsintyg kommer att kunna användas – EUR.1.
- Ursprungsbevisets giltighet: större flexibilitet medges för befordran av ursprungsprodukter genom att giltighetstiden förlängs från fyra till tio månader.

³ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland mot rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

Dessa ändringar av konventionen har inga mätbara konsekvenser för EU:s budget, eftersom deras tillämpningsområde främst avser förenklade handelsprocedurer och en konsolidering av modern praxis hos tullmyndigheterna. De innebär frivilliga lättnader på områden där myndigheterna fortfarande har behörighet utan att inverka på reglernas materiella innehåll (bokföringsmässig uppdelning, ursprungsbevis, användning av genomsnittsvärden). Vissa aspekter av förenklingen (t.ex. en mildring av fartygskriterierna) ger större förutsägbarhet genom att man avskaffar villkor som för närvarande är svåra att kontrollera för tullmyndigheterna. Andra, såsom förbud mot ändringar, hänvisar till logistik utan att påverka reglernas materiella innehåll.

Även om bestämmelserna om tullrestitution ändras, upprätthålls förbudet mot tullrestitution inom textil- och klädesvarusektorn, som fortfarande är en av de viktigaste handelssektorerna i den region som täcks av konventionen. De ändrade reglerna kodifierar den nuvarande situationen genom att det förbud som för närvarande tillämpas av vissa fördragsslutande parter bibehålls. Den föreslagna generaliseringen av fullständig kumulation i den region som täcks av konventionen syftar till att stärka de befintliga handelsmönstren inom regionen och deras komplementaritet. Det torde inte påverka EU:s uttag av tullar på ett betydelsefullt sätt, eftersom produkter som omfattas av kumulation måste uppfylla sina egna krav på mervärde i regionen för att få omfattas av förmåner, vilket gäller även i nuläget.

Ändringarna av förteckningsreglerna inom sektorn för jordbruksvaror och bearbetade jordbruksvaror består främst i en anpassad metod och inverkar inte på reglernas materiella innehåll. De befintliga tröskelvärden som för närvarande uttrycks i värde kommer att uttryckas i vikt. Detta kriterium är mer objektivt och enklare för tullmyndigheterna att kontrollera. Förenklingar av de produktspecifika reglerna för industriprodukter torde ha en begränsad effekt på inkomsterna från tullar, eftersom de i många fall snarare kan leda till ändrade inköpsmönster än till att tidigare tullpliktig import ersätts med ökad förmånsimport från de länder som omfattas av konventionen. Effekten av dessa ändringar på inkomsterna från importtullar kan således inte kvantifieras.

När det gäller handeln och konsekvenserna för användning av förmåner är uppmjukningarna av de nya reglerna inriktade på ekonomisk integration inom hela regionen, till exempel inom textilsektorn där handelsförmåner redan utnyttjas i mycket hög utsträckning. De förbättrade reglerna för textilier och kumulation syftar främst till att stärka den redan befintliga regionala integrationen och tillgången till material inom regionen, snarare än att möjliggöra att fler icke-ursprungsmaterial importeras från länder utanför regionen.

6. OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN

Eftersom gemensamma kommitténs akt kommer att ändra konventionen är det lämpligt att den offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning efter antagandet.

Förslag till

RÅDETS BESLUT**om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung vad gäller ändring av konventionen**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.3 och artikel 207.4 första stycket, jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut 2013/93/EU¹ och trädde i kraft i unionen den 1 maj 2012.
- (2) Genom det Europa–Medelhavstäckande systemet med ursprungskumulation möjliggörs tillämpning av diagonal kumulation mellan de 25 fördragsslutande parterna i konventionen: Europeiska unionen, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz, Algeriet, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Marocko, Palestina², Syrien, Tunisien, Turkiet, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Nordmakedonien, Montenegro, Serbien, Kosovo*, Färöarna, Republiken Moldavien, Georgien och Ukraina.
- (3) Enligt konventionen kan ursprungsreglerna behöva ändras för att bättre avspegla ekonomiska realiteter, och den innehåller förfaranden för antagande av sådana ändringar. I enlighet med artikel 4 i konventionen ska ändringar av konventionen antas genom ett beslut av den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 3.1 i konventionen (*gemensamma kommittén*).
- (4) Arbetet med att ändra konventionen påbörjades 2012 och har utmynnat i en ny uppsättning moderniserade och mer flexibla ursprungsregler, som är förenliga med dem som unionen redan har gått med på i vissa andra avtal på senare tid (det övergripande avtalet om ekonomi och handel (Ceta) mellan EU och Kanada, frihandelsavtalet mellan EU och Vietnam, avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Japan och avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Södra Afrikas utvecklingsgemenskap) eller i förmånsordningar (det allmänna preferenssystemet).
- (5) Den 27 november 2019 var Europeiska kommissionen, i egenskap av sekretariat för konventionen, ordförande för det nionde mötet i gemensamma kommittén och

¹ EUT L 54, 26.2.2013, s. 3.

² Denna beteckning ska inte uppfattas som ett erkännande av en palestinsk stat och påverkar inte de enskilda medlemsstaternas ståndpunkter i frågan.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

uppmnade alla fördragsslutande parter att uttrycka sin ståndpunkt om det formella antagandet av de reviderade ursprungsreglerna i konventionen. De reviderade reglerna kunde dock inte antas då av gemensamma kommittén, mot bakgrund av de reservationer som uttrycktes av några av de fördragsslutande parterna. Vid gemensamma kommitténs fjortonde möte den 14 juni 2023 uttryckte alla fördragsslutande parter sitt stöd, med reservationen att bilaterala frågor blir föremål för tekniska diskussioner som ska slutföras innan de nya reglerna börjar tillämpas.

- (6) Gemensamma kommittén väntas anta ett beslut om ändring av konventionen under sitt möte den 29 november 2023 eller vid en senare tidpunkt.
- (7) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma kommittén, eftersom beslutet kommer att vara bindande för unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung ska grundas på det utkast till beslut av gemensamma kommittén som åtföljer det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*